

MENIGHETSBLADET

Selbu & Tydal

SOMMER 2022

God sommer!

Hilde prest
s. 18 - 21

Organist Jovna
s. 14 - 15

Ikke kjedelig i kirken
s. 6 - 7

En gal verden

Vi lever i ei urolig tid, i en farlig verden. Ikke før har koronaen sluppet taket noenlunde, før Putin fant ut at han ville gå til krig mot Ukraina. Det er et blodbad som velter inn over oss daglig i media og skremmer vettet av oss små mennesker som slett ikke har andre ønsker enn å få leve i fred og frihet i en verden der folk er snille med hverandre. Og resultatet blir flyktningekrise, matvarekrise og andre kriser i det uendelige, i tillegg til at hundretusenvis av mennesker blir drept, torturert eller lemlestet..

Nå er det likevel ikke slik at Putin er den eneste som viser krigslyst i disse dager, og som har vist dette i årevis. Både i Østen og i Vesten har det vært utkjempet grusomme kriger fra uminnelige tider, og også helt opp til denne dag. I nyere tid har det blant annet skjedd i Irak og Iran, i Libya og i Syria, i Afghanistan og i Jemen, mot uigurene i Kina og mot kurderne. Og utallige andre steder på vår lille jord. Her finner vi krigshissende banditter både i øst og vest, og til og med lille Norge har vært med på krigsgalskapen i flere land. Det har ikke minst også USA vært.

Hvorfor i all verden er det slik? Må det virkelig være slik, kan vi spørre om. Jeg vet intet svar på slike spørsmål, men over alt finner vi maktgale politikere og generaler som ikke skyr noe når det gjelder å få mer og mer makt. «Makt korrupperer», blir det sagt. Og at det er sant, kan det ikke herske noen tvil om. Hvor mange idealistiske frihetskjemper har det ikke vært som har kjempet fram seire i frigjøringskampene, og som da har fått makt, og som er blitt rene despoter som undertrykker og fører krig mot sitt eget folk. For mange år siden så vi en utrolig morsom film med tittelen «For en gal, gal verden». At verden i dag er splitter pine gal, tror vi de fleste kan være enige om. Men at dagens gale verden er morsom, det er den slett ikke. En kan miste nattesøvnen av mindre. For de store krigshisserne på jorda har også vært gale, og her nevner vi forholdsvis tilfeldig fra noenlunde moderne tid, Hitler, Stalin, Saddam Hussein, Donald Trump (selv om han kokketerte med at han aldri førte krig), Assad i Syria og Bolsonaro i Brasil, og Israels ledere som dreper palestinere uavlatelig, nynazistene, Talibangjengen og IS-tullingene, høyreradikale og venstreradikale i øst og vest, og en haug med mordgale islamister både i Afrika og i Østen. Og nå altså Putin. Og mange andre.

Vi skulle tro at vi i vår opplyste tid med store kunnskaper om alt, fra de minste atomer til det uendelige verdensrommet, også var kommet lenger når det gjelder medmenneskelighet og menneskeverd. Men det er vi tydeligvis ikke. Og når vi på toppen av alt også må forholde oss til konspirasjonsteoretikernes vanvittige påstander, blir vi stående i oppgitt maktesløshet.

Da er det også at vi retter en stille bønn til Gud om at han må gripe inn og gjøre slutt på galskapen. Hvorfor han ikke gjør det, føles ubegripelig. Men det er lov å håpe.

MENIGHETSBLADET

Selbu & Tydal

SOMMER 2022

Redaktør: Narve Rognebakke

Utgivere: Selbu menighetsråd og Tydal menighetsråd

Layout og trykk: Selbu Trykk AS

Gaver til bladet: Bankkonto 4285.07.93071 / Vippsnr. 695747

Forsidebilde: Narve Rognebakke

Per Kvalvaag

Sokneprest
per.kvalvaag@selbu.kommune.no
Mob: 991 54 430 (fri mandager)

Hilde Guldseth

Prostiprest (fra 1. juli 2022)
hilde.guldseth@selbu.kommune.no
Mob: 95847268

Jovna Zakarias Dunfjell

Organist
jovna.zakarias.dunfjell@selbu.kommune.no
Mob: 412 37 209

Tlf. 73 81 69 00
Gjelbakken 14, 7580 Selbu
kirken@selbu.kommune.no
Mand-torsd kl. 10-14

Kari Hegge

Menighetsrådsleder
karheg@hotmail.com
Mob: 986 60 196

Gjertrud Laukvik

Kirkeverge
gjertrud.laukvik@selbu.kommune.no
Mob: 481 61 925

Johanne Storflor Hammer

Sekretær/menighetsarbeider diakoni/kirketjener
johanne.hammer@selbu.kommune.no
Mob: 950 06 634

Lisbeth Sørflakne

Menighetsarbeider trosopplæring
lisbeth.ingvild.sorflakne@selbu.kommune.no
Mob: 918 21 804

Ola Dalheim

Kirketjener/kirkegårdsarbeider
ola.dalheim@selbu.kommune.no
Mob: 414 04 874

Haldor Hoem

Kirketjener/kirkegårdsarbeider
halhoe@selbu.kommune.no
Mob: 918 89 248

Mob. 489 95 509
Rådhus II, 7590 Tydal
kirken@tydal.kommune.no
Onsdag kl. 09-14

Anne-Lise Galtung Risan

Menighetsrådsleder
annelise_risan@hotmail.com
Mob: 951 10 848

Hilde Kirkvold

Kirkeverge
hilde.kirkvold@tydal.kommune.no
Mob: 489 95 509

Gaute Kirkvold

Organist
gaute.kirkvold@gmail.com
Mob: 944 30 779

Anita Sånnevall Rolseth

kirketjener/kirkegårdsarbeider
41311761
anita@fossangaard.no

Kanskje en andakt?

Dette er den første andakten jeg skriver i mitt snart 80-årige liv. Jeg regner også med at det blir den siste. Men etter som den som skulle skrive disse oppbyggende linjene, ble sjuk og trakk seg, måtte menighetsbladets redaktør altså trø til selv. Det føles vanskelig.

Jeg har aldri studert teologi og har heller aldri vært det som kalles «bibelsprengt», der jeg kan ramse opp dusinvis med bibelsitat til enhver anledning i menneskelivet.

Jeg vokste opp i ei tid da vi lærte bibelhistorie på skolen og fant Jesus som en god og klok mann som hadde mye godt han kunne lære oss. Og så var han Gud. Det slo vi oss til ro med i håp om at han ville godta oss i all vår skrøpelighet.

Han sa: «Døm ikke!» og ba oss vel også om å være gode mot hverandre. Der har vel de fleste av oss feilet opptil flere ganger og har måttet be om tilgivelse i det uendelige. Samtidig har vi etter fattig evne har prøvd «å tilgi våre skyldnere», som det står i det som før het «Fader Vår», og som nå har fått en etter undertegnede mening unødvendig endring til «Vår Far!».

Ellers gjorde han under i hopetall som vi lot oss imponere over, og i Bergprekenen listet han opp en mengde kloke tanker som forteller oss hvem som kommer best ut av det når vi står ved himmelens port og ønsker å komme inn.

Men det var hele tiden noen haker ved det å tro. Ikke minst var det så gruelig mye som var synd. I hvert fall

slikt som jeg syntes det var veldig artig å holde på med. Jeg har for eksempel elsket å danse siden jeg tok mine første famlende steg på dansegulvet. Å spille kort var også utrolig moro, og så begynte jeg tidlig i livet å spille teater og revy. Det var visst heller ikke særlig kristelig. Rockemusikken til Elvis og andre av mine tenåringsidoler var fy og fy, og etter som jeg beskjemmet må innrømme at jeg begynte å røyke i fjortenårsalderen, og ikke har klart å slutte med det over 60 år senere, så ble det klart at jeg har ligget temmelig tynt an når det gjelder det kristelige gjennom livet. For de virkelig kristelige stemplet jo alle disse mine favorittsysler som synd i tolvte potens. At jeg også likte å ta en dram i godt lag, og at jeg heller ofte sa ord som ikke hørte med innenfor et kristelig vokabular, gjorde jo ikke saken bedre. Å lese røverhistoriene i Det gamle testamentet gjorde meg også tvilende til om troen var noe å satse på. Derimot fant jeg det som Jesus sa og gjorde som noe som var vel verdt å prøve å etterstrebe etter fattig evne. At jeg har mislyktes gang etter gang når det gjaldt dette også, må likevel bare innrømmes. Jeg får det ikke til.

Tro er vanskelig, og ikke vet jeg i dag heller om jeg kan regnes som en kristen. Men jeg føler meg sikker på at bibelhistorien som jeg lærte på skolen, og det å være med og syng julens og påskens salmer, det har vært viktige, positive ingredienser i mitt liv. Og er det en Gud der oppe et sted, så håper jeg at han passer på meg og mine. Så enkel er kristendommen for meg. Om det er nok til å si at jeg har en tro, vet jeg ikke.

Om dette ble en andakt, er jeg heller ikke sikker på.

Narve

GAVER TIL SELBU OG TYDAL MENIGHETSBLAD

Vi er avhengig av gaver for å kunne gi ut Selbu & Tydal Menighetsblad. Og vi er også avhengig av gaver til Selbu Blomsterfond for å opprettholde de flotte kirkegårdene våre. Og bidrag kan gis på ulike vis.

**Til Selbu & Tydal
Menighetsblad:**
Kontonr: 4285.07.93071 /
Vipps: 695747
Eller scanne inn denne koden

Slik skanner du en QR-kode fra mobiltelefonen:

1. Åpne Kamera-appen på Hjem-skjermen, i Kontrollsenter eller på Låst skjerm.
2. Velg det bakovervendte kameraet. Hold enheten slik at QR-koden vises i søkeren i Kamera-appen. Enheten gjenkjenner QR-koden og viser et varsel.
3. Trykk på varselet for å åpne linken knyttet til QR-koden.

Liv Bang Nilsen har nå overlatt organistkrakken til sin etterfølger, Jovna Z. Dunfjell.

Liv har sluttet, Jovna har startet opp

Ved nyttårsskiftet 2020/2021 sluttet Liv Bang Nilsen som kantor i Selbu etter 23 år i tjenesten. Etter nesten ett år med vikarierende organister begynte Jovna Z. Dunfjell som kantor 1. desember. Palmesøndag 2022 ble Liv takket av, og Jovna ble innsatt i sin nye stilling.

Det var ei fin gudstjeneste som var utgangspunkt for organistskiftet, ei gudstjeneste som var preget av høytid, men som også inneholdt mye glede og humor, med både barnedåp og barnesanger.

Innsatt i tjenesten som organist

Kirkeverge Gjertrud Laukvik leste innsettelsesbrevet fra biskop Herborg Finnset i anledning organistinnsettelsen, og den nye organisten mottok velsignelsen av sokneprest Per Kvalvaag. Og så var Jovna også offisielt i gang med tjenesten der han spilte både piano og kirkeorgel. Han hadde også valgt seg sin egen salme til innsettelsesgudstjenesten, den sterke og tankevekkende «Den fattige Gud» av

Edvard Hoem.

Takk til Liv

Etter gudstjenesten var menigheten invitert til kirkekaffe på menighetshuset. Og her ble Liv Bang Nilsen spesielt takket av med blomster, gave og gode ord fra menighetsrådets leder, Kari Hegge, mens hun også ønsket den nye organisten velkommen med blomster.

Liv har vært en drivende kraft i motettkoret, og Lillian Skillingstad takket og overrakte blomster til henne som motettkorets leder gjennom alle disse årene. John Rolseth takket også for fine og gode år i dette kirkekoret som har gledet mange på mange vis med alt fra å stille som forsangere ved gudstjenester, til innøving av større korverk og selvstendige oppsetninger.

Virtuositet på trekkspill

Sigmund Sæther spilte et solonummer under gudstjenesten i kirken, og under kirkekaffen på menighetshuset fikk de frammøtte også oppleve hans fantastiske virtuositet på trekkspillet i flere høyst forskjellige nummer som viste at trekkspillet

også duger i de mest avanserte musikkformer. Den store overraskelsen her var likevel «Blott en dag» med Sigmund på trekkspill, sammen med menighetsrådets leder, Kari Hegge, på munnspeil. Det var ubeskrivelig vakkert.

Snåsnning med hytte på Selbustrand

Bygdas nye organist, Jovna Z. Dunfjell, fikk også ordet med oppfordring om å fortelle litt om seg selv, og om hans liv før han havnet i Selbu. Og her kunne han fortelle at han opprinnelig kommer fra Snåsa, og at han etter det vi forstod også kan påberope seg at han har noe selublod i årene, om ikke i de helt store mengdene. Og så har han hytte på Selbustrand, men han bor på Stjørdal.

Lillian Skillingstad hilste og overrakte blomster til Liv med stor takk fra Selbu motettkor

Sigmund Sæther på trekkspill og menighetsrådets leder, Kari Hegge, på munnspeil, framførte «Blott en dag» sammen. Det var ubeskrivelig vakkert.

Trenger ikke gevær og snøscooter

Han kommer hit fra organiststilling i Longyearbyen på Svalbard, og han kunne fortelle at den mest påfallende forskjellen på å gå utom døra på Svalbard og i Selbu, er at her trenger han ikke bære med seg gevær om han skal en tur ut. I Longyearbyen hører nemlig både gevær og snøscooter med til standardutstyret, også for organisten.

Neadals-Pride 2022

REGNBUE-GUDSTJENESTE

Vakker sang med Maiken Gjærevold Woldseth og Oda Cecilie Folde.

Pride er som kjent en bevegelse for seksuelle minoriteter, såkalt «skeive». Under NeadalsPride bidro Selbu menighet med regnbuegudstjeneste som avslutning søndag 5. juni. Det ble ei fargerik og stemningsfull stund. Ola kirketjener hadde pyntet prekestolen med liturgiske regnbuefarger og heist nyinnkjøpt Pride-flagg på stanga. Maiken Gjærevold Woldseth og Oda Folde sang, akkompagnert på gitar av Jo Henning Dahlø. Gry Merete Dyrdal og Hans Bårdsgård var medliturger, mens Per prest prekte. Denne dagen ble «Hen» innført i Neadalen som betegnelse på Gud. Som det heter i den amerikanske LHBT-salmen: *Vår Gud er mann og kvinne, vår Gud er hverken eller. Vår Gud er alt i alle, høyt over vår forstand.*

Per prest var glad for at likekjønnet kirkevigsels nå er mulig, men savnet nytenking: - Nå er det kirka sin tur å komme ut av skapet, og bli med i en fornuftsbasert diskusjon om andre former for ansvarlig sexliv.

Full fart i kirken da Per prest fikk med seg ungene i sanglekene.

Det er ikke kjedelig i kirken

Jeg skal innrømme at jeg noen ganger gjennom et langt liv har kjedet meg i kirken. Noe motvillig må jeg også tilstå at det har forekommet at jeg har dubbet av noen sekunder eller minutter. Men det er tydeligvis noe ved gudstjenesten som har endret seg siden jeg var ung.

En gudstjeneste har alltid vært en spesiell opplevelse, en slags teaterforestilling med en helt spesiell og innholdsrik dramaturgi der scenene skifter mellom det vakre og det dramatiske, de meningsfylte fortellingene om det gode og det onde, om glede og sorg, og gjennom de stadige skiftingene gjennom ulike musikalske landskap.

Kjærlighetsbudskapet

Men tenker jeg etter, har det sentrale alltid vært kristendommens kjærlighetsbudskap, selv om dette nok kunne drukne i skremmende fortellinger om død og dom noen ganger. Det var da jeg fant det best å dubbe av noen minutter. For ellers kunne jeg bli vettskremt. Men direkte kjedelig har det ikke alltid vært, bortsett fra når presten har øst ut av sine enorme teologiske, og for meg ubegripelige, kunnskaper.

Det samme innholdet – en ny opplevelse

På mange måter er gudstjenesten den samme i dag som for både 60 og 70 år siden. Det er preludium og postludium, det er liturgi uten de helt store endringene fra tidligere tider, og det er skriftlesning fra Bibelen som fortsatt også inneholder de samme gamle tekstene. Det er salmesang der hele menigheten deltar, og det er innholdsrike bønner som uttrykker håp og tro om en bedre verden. Og så

Eilert Ottem og Gjermund Lund, stjerneroockere som også fikk det til å svinge i kirken.

er det preken med teologiske utlegninger av dagens tekst. Det er dåp og nattverd, lystenning og ofring, det meste noenlunde etter gammel oppskrift. Den store endringen når det gjelder offergaven, er at Per prest nå har gått over til å si: «La oss alle vipps!» Mye er altså likt, uten de store forandringene i innhold og dramaturgi. Men like fullt er det en annen opplevelse å være til stede på gudstjeneste enn før, om budskapet også er det samme.

Koronaslutt – og krig

Før påske var jeg til stede på to gudstjenester i Selbu kirke. Den første hadde fått tittelen «Megagudstjeneste» og skulle i utgangspunktet være en feiring av at koronaen så ut til å ha sluppet taket, og at vi igjen kunne puste fritt, uten ansiktsmaske og meteravstand.

Men i planleggingstiden før gudstjenesten hadde Putin funnet på å gå til krig mot Ukraina, og dermed hadde denne lyse og glade begivenheten fått et annet og langt mer dystert bakteppe. Vi fikk nok følelsen av at gleden over avsluttede restriksjoner absolutt var der, men samtidig kunne vi ikke unngå å ha bildene av tusener av istykkerbomba hjem i bakhodet, sammen med bilder av døde og lemlestedes menneskekropper, og en evig strøm av blod og tårer.

Sonja Ødegård helte dåpsvannet i døpefonten, assistert av pappa Mats.

Hele dåpsfølget var med da Jacob Fremo Ødegård ble døpt.

For i Ukraina opplever menneskene helvete på jord.

Feiring, klagesang og håp

- Dette er en gudstjeneste med både feiring og klagesang, men også med håp, sa Per prest. Og slik var det. Tomas Nissestad Unsgårds mektige åpning på kirkeorgelet og Hans Bårdgårds sterke prolog, pekte i retning av det som en ønsket for kvelden, og det gjorde også salmevalget. Og så kom Selbus to gitarspillende stjerne-rockere, Eilert Ottem og Gjermund Lund, med «Kyrie Eleison Rock» og flere innholdsrike perler fra rockens verden. Det lød så murpussen skalv på kirkeveggene, og ørevoksen spratt i øregangene. Men det fungerte, det understreket kveldens innhold, og ønsket om at det gode må seire over det onde, om det gjelder pandemi eller krig. Og sammen med helt andre toner og et ganske annet lydnivå i solosangen hos Ingrid Borseth Saasen, og i duettene med Ane Aas og Ronja Nypan Kallar, ble denne gudstjenesten en helhet for både feiring, klagesang og håp. At hele gudstjenesten ble avsluttet med allsang i «Always look on the bright side of life», var den absolutt passende avslutningen på det hele.

Høytid og alvor, glede, smil og latter

Palmesøndag var jeg så med på familiegudstjenesten som skulle gi oss følelsen av denne søndagens glede over at Jesus ble hyllet av folket da han red inn i Jerusalem på et esel. Det hele var slik som det skal være med både høytid og alvor, glede, smil og latter. En høytidelig inngangsprosesjon med to konfirmanter i spissen, og ikke minst med dagens tre dåpsbarn. Det var også høytid over det som skjedde da Liv ble takket av og Jovna ble innsatt som organist. Det var salmesang, tekstlesning og bønn,

og så kom det som alltid er et høydepunkt for både store og små; barsedåpen, der Jacob, Brian og Iben ble døpt i Faderens, Sønnens og Den hellige Ånds navn, etter at tre representanter for dåpsfamiliene hadde lest tekster som hører til dåpshandlingen. Og at dåpsverset som ble sunget for hvert barn, var dypt og inderlig ment hos alle, var det ingen tvil om: «Må Gud velsigne deg! Hvert minutt av din tid, hver en dag i ditt liv, må Gud velsigne deg!»

Skuespillpreken som ingen glemmer

Her hadde alle barna som var i kirken, sin naturlige deltakelse i det som skjedde, og da dåpen var ferdig, var slett ikke ungene det. For nå kom prekenen, som for anledningen hadde fått tittelen «skuespillpreken» der Per og en hel hop med unger fortalte palmesøndagsfortellingen til menigheten på en slik måte at om folk hadde glemt historien fra de gikk på skolen, så skal jeg garantere at de husker denne versjonen med både Jesus og eselet og folkemengden som viftet med palmegrener. Det var rett og slett både morsomt og underholdende, og betydelig mer forklarende enn noen teologisk professor noen gang har forklart det som skjedde palmesøndag.

Og kjedelig var det i hvert fall ikke.

Definitivt ikke kjedelig

Mer kjedelig var absolutt heller ikke fortsettelsen der Per prest fikk med seg alle ungene i sangleker på en slik måte at til og med sedate og høytidsalvorlige kirkegjengere også ga seg med på bevegelser.

Det var gøy å være i kirken denne palmesøndagen. Det var også høytidelig. Og det var definitivt ikke kjedelig.

Folket viftet med palmegrener og hyllet Jesus da han kom inn i Jerusalem Palmesøndagen.

Jesus på ryggen av eselet da han red inn i Jerusalem.

Stor innsats er lagt ned, store oppgaver venter

- De siste par årene har aktiviteten vært merket av koronapandemien, også i kirkens arbeid. Men med en kreativ og arbeidsvillig stab, og med mange frivillige hjelpere, har vi klart å løse oppgavene på best mulig måte, sier kirkeverge Gjertrud Laukvik.

Her måtte en til stadighet tenke nytt, og det samme må kirkens ansatte når smittevernveilederen for Den norske kirke nå er blitt avviklet. Da har en vært nødt til å tenke over hvordan en gjorde det før koronaen satte det meste på vent. Og med den innsatsviljen og kreativiteten som de ansatte og de frivillige har utvist, er det ingen grunn til å tro noe annet enn at det å gå tilbake til normalsituasjonen, også vil gå bra, tror kirkevergen.

Store utfordringer

Kirkeloven ble i fjor erstattet med en ny trossamfunnslov som skal understøtte sammenslutninger for felles utøvelse av tro eller livssyn.

- Menigheten står foran store utfordringer i årene framover. Kirkene trenger fortsatt nødvendig vedlikehold, og kirkegårdene skal driftes slik at folk i Selbu fortsatt vil føle tilfredshet med å besøke dem. Her er Blomsterfondet viktig, og folk er svært flinke til å gi gaver til fondet, spesielt i forbindelse med begravelser. Menighetshuset er et viktig sted for kirkens egne aktiviteter, og dessuten er det fortsatt et naturlig sted for mange til minnesamvær, selv om vi

Mange store oppgaver skal løses, slår kirkevergen fast. ser en endring i dette, sier Gjertrud.

Viktig trosopplæring

Fra 2014 har staten bevilget trosopplæringsmidler, og slik tidene endrer seg, er arbeidet blant barn og ungdom viktigere enn noen gang. Og kirkevergen understreker at målet er at kirken skal fortsette og bidra til at barn og unge i bygda vår får trygge og gode oppvekstvilkår.

- Stor satsning på trosopplæring er viktig, ellers vil kirken langsomt, men sikkert, miste den sentrale plassen den har i våre liv i dag. Hver enkelt må derfor gjøre sitt for å spre Ordet til de oppvoksende generasjonene, sier kirkeverge Gjertrud Laukvik, samtidig som hun ønsker en god sommer til alle menighetsbladets lesere.

Skal ta vare på vår vakre middelalderkirke

I nært samarbeid mellom John Renå og Jostein Moslet i Selbu kommune, og kirketjener Ola Dalheim og kirkeverge Gjertrud Laukvik i Selbu sokn, arbeides det for å ta vare på Selbus middelalderkirke.

En tilstandsrapport om murverkets eksteriør er utarbeidet av Nidaros domkirkes restaureringsarbeider for å finne eventuelle avvik fra en normaltilstand og mulige årsaker til at disse har oppstått.

Håper igangsetting til høsten

Her har en sett på ulike tiltak for å redusere fuktbelastning rundt kirken og har foreslått at man starter med dreneringsarbeider i grunnen inntil kirkens fasader. Dette omfattende prosjektet er ikke

godkjent hos nødvendige instanser, men en håper å komme i gang høsten 2022.

Forslag til tiltak

Nidaros domkirkes restaureringsarbeider, NDR, har også utarbeidet en mer detaljert plan som er ment som et utdypende vedlegg til den før nevnte rapporten om murverkets eksteriør. Dette er å se på som en tilstandsvurdering med forslag til tiltak. Og på bakgrunn av anbefalinger som er gitt i dokumentene, har soknet søkt biskopen i Nidaros om å få sette i gang dette arbeidet til høsten.

Dører og vinduer

I tillegg er det satt i gang et prosjekt når det gjelder vedlikehold av dører og vinduer i Selbu kirke. Det er Rørosmuseet som utfører dette arbeidet som vil vare både i 2022 og 2023.

Trivelig vårfest med mye folk

Diakoniutvalget i Selbu gjør en stor jobb ved ulike anledninger for å skape trivsel og tilhørighet i menigheten. De tar seg blant annet av de populære samlingene for 50-årskonfirmantene, og hver vår og høst arrangerer disse driftige damene vårfest og høstfest.

Det skal ikke stikkes under en stol at det var skuffende lite folk som møtte opp på fjorårets høstfest i Flora. Men på vårfesten den første torsdagen etter påske var det bortimot 50 personer som kom på menighetshuset, og disse fikk med seg en svært trivelig kveld med mye godt program, og som alltid med servering i delikatesseklassen.

Prest med aner fra Aune

Her var det andakt ved Anne Græsli Nordvoll, pensjonert prest med sterke aner fra Tydal, som også kunne fortelle om gode barndomsminner fra somrene med bestemor på Aune. Hun var svært flink å fortelle, og publikum fikk også slik ei svært fin og interessant stund med den tidligere presten.

Alltid like fint med Neatrall

Selbus nye organist, Jovna Z Dunfjell, akkompagnerte ved allsangen, og ellers hadde Neatrall en flott avdeling med kjente og kjære sanger der mange av de tilstedeværende også husket tekstene fra yngre år og kunne synge med, i hvert fall i refrene. Dette er musikk som går rett til hjertene hos et publikum som har levd ei stund.

Alltid trivelig å høre Neatrall. Foran fra venstre: Arnt Ivar Guldseth, Anne Kristine Evjen og Bjørg Janne Græsli. Bak: Bjørg Astrid Larsen, Kari Hegge, Signar Kulseth og Reidar Kulset.

Tre damer med munnsspill

Og så stilte ei tredamers munnspillgruppe opp og imponerte stort med vakre toner. Ikke minst gjorde munnspillernes framførelse av Lina Sandells «Blott en dag» sterkt inntrykk på alle i de myke tonene fra munnspillene. Disse damene, Gerd Marit Stokke, Thorill Sørflakne og menighetsrådets leder, Kari Hegge, hører vi gjerne igjen med munnspillene sine.

Utmerket servering med konfirmanthjelp

Serveringen var som alltid på toppnivå når diakoniutvalget arrangerer, med velsmakende snitter og nydelige kaker, og utvalgets damer skapte som alltid en trivelig stemning for sine gjester. Denne gangen hadde de også med seg to unge herrer, konfirmanter Christian Hafstad og Oliver N Andersen, som bistod damene på aller beste måte.

Lys Våken og Tårnagent

Etter å ha avlyst Tårnagent i to år, og invitert 6. klassingene for en Lys Våken-runde ute på kirkegården, kunne det endelig inviteres til tradisjonell gjennomføring av disse trosopplæringstiltakene for 3. klassinger og 6. klassinger.

25 overnattet i Selbu kirke, mens seks stykker deltok i Tydal. Dagene ble brukt til lek, til og bli bedre kjent med kirka, og å lage en gudstjeneste sammen med presten. Konfirmanter og ungdomsledere deltok også. Å fylle kirkerommet med undring og ung livsglede, er en fest!

32 tredjeklassinger deltok med liv og latter i Selbu kirke da Tårnagent ble arrangert. Kirken var fylt med agenttester, tårnet skulle bestiges og mange oppgaver løses.

Tårnagenter i Tydal kirke. Fra venstre: Ellinor Bergehaug Hjertmoen, Emmalinn Valli Kirkvold, Ramona Bergehaug Hjertmoen, Emil Sånnevall Rolseth, Johan Tangstad Kirkvold, Oddne Aftret. Bak konfirmanter: Emil Heim Halvorsen og Felicia Stuesjø Svelmo.

Det var neppe et løvblad igjen da floringene hadde rakt og stelt på kirkegården til nasjonaldagen.

Fra venstre: Per Håvard Bjerken, Pål Steinar Nervik, kirkegårdsarbeider Haldor Hoem, Gunnar Bjerken, Jon Bakken, Gunnar Jarle Drivvold, Karen Græsli, Sture Saksvik, Per Magnar Nervik, Arvid M Græsli, Kjell Aune, kirkeverge Gjertrud Laukvik, Kjell Åge Bjerken.

Vårstell på kirkegården i Flora til 17. mai

Floringene teller ikke så mange sjeler, men gang etter gang viser de at de klarer seg godt uten alle bekvemmeligheter fra sentrale strøk. Ingen annen krets har for eksempel sin egen gammeldansfestival. Og de tar vare på kirken og kirkegården på aller beste måte.

Hvert eneste år møter de opp til dugnad på kirkegården før 17. mai og raker og steller omkring på hele gravplassen, så alt skal være fint og velstelt til nasjonaldagen. Det skjedde også i 2022, fredagen før den 17, og det kunne neppe sees et løvblad da floringene var ferdig med jobben.

Høy frammøteprosent

Skal en se på antall frammøtte på dugnaden i forhold

til folketallet i kretsen, hersker det ingen tvil om at frammøteprosenten absolutt er høyest i Flora, målt opp mot de andre kirkegårdsdugnadene i dalføret. Og da må vi presisere at oppmøtet også er svært godt på alle dugnadene på kirkegårdene både i Selbu og Tydal.

Ferdig til styggværet kom

Floringene ble altså ferdig fredagskvelden og kunne etterpå hygge seg med kaffe og brød og godprat før de ga seg for kvelden. Og de gode og treffende replikkene satt løst, slik det alltid gjør når floringene treffes. Men etter det var det også på tide å komme seg under tak, for da slo værgudene til med et fryktelig, om enn kortvarig styggvær, med regn og vind i betydelige mengder.

Men kirkegården i Flora var altså da finpusset til nasjonaldagen.

Kirkegårdsdugnad

12. mai ble den tradisjonelle dugnadskvelden holdt ved Tydal kirke. På kirkegården i Stugudal var vel gravsteinene knapt synlige enda... Men på Aune ble det pusset. 20 personer møtte opp til den oppsatte tida, og jobben var gjort på en knapp time. Så hadde noen, som vanlig, vært der tidligere på dagen – og dagen før. Og kirkegårdsarbeider Anita hadde tatt opp en god del lauv i fjor høst.

Når de enkelte festere får stelt sine graver nå, så blir det en svært presentabel kirkegård til 17. mai og sommeren.

En del av dugnadsgjengen, godt kledd, framom inngangen til sakristiet. For kaffesupen og -praten hører naturligvis med.

Bare så vidt at dugnadsarbeiderne på kirkegården på Selbustrand tok seg tida til å stille opp for menighetsbladet fotograf. Noen av dem holdt imidlertid på et annet sted og ble ikke med på bildet. Fra venstre: Torger Sletner, Hans Fossum, Asbjørn Leikvoll, Arvid Renå Bakketun, Ingar Hammerfjell, Thomas Engan, Aage Moen, Per Jan Fuglem, John J Stamnes, Ola O Fuglem, Paul Arne Moen, Odd Jonassen og Sigmund Balstad.

Løvraking, kirkevask, gravminneoppretting – og kaffe

Når strandbyggene gjør det, så gjør de det skikkelig. Vår og høst samles de til dugnad på kirkegården og i kirken. Da vaskes kirkerommet, de retter opp gravminner som er blitt skjeve, og selvfølgelig rakes hele kirkegården fri for løv og kvist og annet som har falt til jorden.

Ei ukes tid før nasjonaldagen var dugnadsfolket på plass under autoritær og humørfylt ledelse av kirkenemndas leder, Sigmund Balstad, utendørs, og med Ingrid Kjøsnes som like humørfylt og autoritær kommandant inne i kirken.

Skjeve gravminner, fluer og kongrovev

Så vidt vi oppfattet, er det Arvid Renå, Thomas Engan og Per Jan Fuglem, som fast har ansvaret for å rette opp skakke og skjeve gravminner, et arbeid de gjennomførte med profesjonell dyktighet, mens en hel hop med karer, pluss ei dame, hadde tatt på seg ansvaret for å rake kirkegården fri for løv og annet før sommeren.

Og inne i kirken ledet Ingrid arbeidet med å støvsuge, vaske og tørke bort støv, kongrovev og døde fluer i tusentall, så kirkerommet framstår gullende rent til nasjonaldagen.

Sosialt og trivelig

At dugnadsånden lever på Selbustrand, er det i hvert fall ingen tvil om, og at alle opplever denne kveldsstunda som sosial og trivelig, er også sikkert. Derfor hører det alltid med ei kaffestund med utmerket servering i Kirkestua. Turid Skogan har hatt

ansvaret for denne viktige delen av dugnaden i så mange år at hun ikke har tall på det selv, og denne gangen hadde hun med seg Anne Lise Balstad. Og så ble det kaffe for dugnadsarbeiderne da jobben var gjort ute og inne.

Disse damene fjernet tusenvis av døde fluer og masse kongrovev inne i kirken. Fra venstre: Ingrid Kjøsnes, Inga Balstad, Gudrun Marie Fuglem, Anne Berit Moen, Marie N. Moen og Gerd Joronn Fuglem.

Turid Skogan og Anne Lise Balstad hadde serveringen klar til dugnadsfolket kom inn i kirkestua etter at jobben var gjort. Turid har hatt denne jobben i så mange år at hun husker ikke selv hvor mange.

Vert, og kirkeverge, Hilde Kirkvold forteller om gammelkirka på Kirkvollen til lydhøre unger. Den gamle kirkedøra fra ca. 1580 studeres også.

Påskespor

I fjor, i koronatida, hadde trosopplærer Lisbeth Sørflakne et opplegg i Stugudalen der folk kunne bruke en app og følge «spor» fram til kapellet. Uka før påske i år brukte hun samme «spora» etter gammelvegen fra skolen og til det gamle kirkestedet på Kirkvollen. Aktiviteten består av en plakat for hver dag i påska, der læreren forklarer hva navnet på dagen kommer av. «Skjærtorsdag» er ikke akkurat selvforklarende, kanskje enda mindre i dag enn tidligere. (I utgangspunktet har det ingenting med handletur til Sverige å gjøre...)

Tiltaket ble gjennomført i samarbeid med skolen. Med mulighet for fritak for elevene. Men de aller fleste på mellom- og ungdomstrinnet stilte opp. Og vel framme ble det nybakte boller og kakao på alle. På ettermiddagen gikk barneklubben i de samme spora. Og de var ikke flere enn at det gikk an å grille pølser til dem også. Opplegget så ut til å slå an både hos de yngste og de litt mindre unge. Men kirketomta, den lå gjømt under store snødunger...

Blomster
og sånt...

FØLG OSS GJERNE PÅ

Blomster og sånt

Blomsterogsant

GRANBY

www.granby.no

GAVER TIL SELBU OG TYDAL MENIGHETSBLAD

Vi er avhengig av gaver for å kunne gi ut Selbu & Tydal Menighetsblad. Og vi er også avhengig av gaver til Selbu Blomsterfond for å opprettholde de flotte kirkegårdene våre. Og bidrag kan gis på ulike vis.

Kvittering			
Innbetalt til konto	Beløp	Betalerens kontonummer	Blankettnummer
			6450805342
Betalingsinformasjon		GIRO	Betalingsfrist
		Underskrift ved girering	
Betalt av	Betalt til		
	Selbu & Tydal Menighetsblad		
Belast konto		Kvittering tilbake	
Kundeidentifikasjon (KID)	Kroner	Ore	Til konto
H			4285.07.93071
		Blankettnummer	
		<6450805342>	

TRONDHEIM GRAVMONUMENTER

Service og kvalitet i nærmiljøet

TRONDHEIM GRAVMONUMENTER AS | 7070 BOSBERG | Tlf 73 50 27 80
Fax 73 50 31 00 | E-POST POST@TRONDHEIMGRAVMONUMENTER.NO

**Ekte gjestfrihet og
nostalgisk overnatting i
historiske omgivelser**

post@kirkvollen.no 952 95 954

Tlf: 73 81 04 40 / post@xlbyggsselbu.no
- Hele Neadalførets byggevaresenter -

EU-kontroll
På biler inntil 7.500kg

AC-service
På klimaanlegg

Flushing
Av automatgirboks

Service
På alle bilmerker

Reparasjon
Av alle typer biler

FRISØRHJØRNET
Tlf. 917 88 031

Jovna på scootertur på Svalbard.

Snåsning fra Svalbard i Selbu

Selbus nye organist, Jovna Zakarias Dunfjell, er 38 år og kommer opprinnelig fra Snåsa. Etter videregående skole på Inderøy var han lærer på sameskolen i Snåsa i ett år, før han så startet med musikkstudier i Trondheim.

Først tok han bachelorgrad i musikkvitenskap, før han så startet på profesjonsstudium i kirkemusikk ved konservatoriet der han var ferdig utdannet i 2013. Samtidig med kirkemusikkstudiene studerte han også sang hos den kjente sangpedagogen Kåre Bjørkly.

Først Rissa, så Svalbard

Etter dette ble Jovna ansatt som organist i Rissa der han ble værende i to år, og der han trivdes aldeles utmerket. Han hadde hatt planer om å studere i utlandet, men i stedet for utenlandsstudier dro han så til organistjobb på Svalbard.

- Planen var at jeg bare skulle være på Svalbard ett år, men Svalbard ble grunnen mitt utenlandsstudium i seks og et halvt år. Det har jeg aldri angra på et øyeblikk, for jeg stortrivdes der hele tida. Jeg hadde aldri vært der tidligere, men det er noe helt spesielt med Arktis. Jeg kjente det allerede da jeg landa der første dagen, 28. august, med et lite teppe med snø på bakken. Jeg ble bergtatt, og jeg blir nok aldri ferdig med Svalbard, sier Jovna.

Han poengterer også at det byr på en god del fordeler med bo og jobbe på denne spesielle utposten langt

mot nord. For det er ikke dumt å ha fri bolig, fri bil, og fri tilgang til både snøscooter og våpen. Og så understreker han også at det føles fint bare å måtte betale halv skatt.

Midnattsola verre enn mørketida

Svalbard er altså et helt spesielt samfunn der det totalt bor 2600 mennesker fra 50 nasjoner, og av disse bor 2000 i Longyearbyen. Der er det svært urbant, men miljøet er svært godt, dugnadsviljen er enorm, og alle er innstilt på å hjelpe hverandre når det trengs.

- 30 prosent av befolkningen skiftes ut hvert år, og det er svært få som har levd hele livet på Svalbard. Det er slett ikke alle det passer for å bo på et sted der du lever i «bekmørtna» tre måneder i året. Jeg trodde nok at jeg kom til å få problem med mørketida, men det ble faktisk til at jeg fikk større problemer med midnattssola som lyste sterkt hver eneste natt i månedsvis. Jeg ble faktisk lei av lyset døgnet rundt. Det er fint så lenge det er snø på bakken og scootereføre, men ikke gjennom hele sommeren, sier Jovna.

Svalbard passer ikke for alle

Det er altså ikke slik at livet på Svalbard passer for alle. Og en vet slett ikke hvem det gjelder. Enkelte kommer dit med store planer om å bli der i mange år, men klarer ikke mer enn tre måneder. Men så er det også dem som bare har tenkt å være der langt kortere tid som blir fullstendig hekta på livet der oppe, og

som blir der en mannsalder.

Isbjørn

For oss som aldri har oppholdt oss i Arktis, virker livet så langt mot nord som både spennende og eksotisk.

Og vi kan ikke unnlate å spørre Jovna om han har vært i nærkontakt med isbjørn.

- Jeg har aldri vært i noen som helst dramatisk situasjon med isbjørn, aldri nærmere enn et par hundre meter, så jeg har heldigvis ikke vært nødt til å bruke våpen. Men tre ganger i året er det gudstjeneste med katolsk prest på en polsk forskningsstasjon dit vi drar med helikopter. Vi har en kort gudstjeneste på en odde der det er satt opp et kors, og da vi kom tilbake til stasjonen, så vi en isbjørn på odden som kom ruslende mot forskningsstasjonen og la seg til ved garasjen. Vi kunne stå på trappa og se på den, og samtidig føle oss helt trygge. Og etter hvert skremte helikopteret den bort.

Korsang gir nettverksbygging

Jovna har altså studert sang, og Norunn Illevold Giske oppfordret han om å finne seg et kor å dirigere. I Rissa ble det til at han dirigerte både mannskor og damekor, i tillegg til et blandakor på Orkanger. Men da han kom til Svalbard, var han lei av kor og fast bestemt på at det skulle han i hvert fall ikke drive med. Men soknepresten bad han om å bli med i mannskoret, og etter hvert dirigerte han også der både damekor og mannskor. Dessuten drev han også barnekoret i Longyearbyen, noe han håper å få til i Selbu også.

- For meg ble det god nettverksbygging å bli med i kor på Svalbard. For i mannskoret var det med folk fra alle samfunnslag. Der var det gruvearbeidere, butikkfolk, lærere, presten, bryggerimesteren, bankdirektøren og bergmesteren. Det passet utmerket når en var ny der, sier Jovna.

Med aner fra Selbustrand

Men hvorfor dro han så fra Svalbard?

- Det er ei tid for alt, og jeg fant ut at det var bedre å dra derfra før jeg ble lei. At jeg havna i Selbu, var litt tilfeldig, for jeg var tilbudt et årsvikariat i Trondheim da jeg fikk høre at det var ledig stilling i Selbu. Da kontaktet jeg kirkevergen, søkte stillingen og fikk den. Men jeg har også aner herfra, etter som mine besteforeldre hadde navnet Grøtte fra Selbustrand. Familien har også hatt hytte der i mange år, ei hytte som spesielt min mor har brukt mye. Jeg trives også godt i jobben her i bygda med trivelige kolleger og gode arbeidsforhold. Og så er det jo et svært fint orgel i Selbu

- Jeg ble bergtatt av Svalbard med en gang jeg kom dit, sier Jovna.

kirke som det er en fryd å spille på. Foreløpig bor jeg på Stjørdal, men det er litt kjedelig å kjøre over Selbuskogen, så jeg vurderer å flytte hit, sier Jovna Zakarias Dunfjell, den nye organisten i Selbu kirke.

BEGRAVELSESBYRÅET

Hyldmo

ROGER IVAR KNOTTEN
Døgnvakt 911 66 902

TRYGGHET & ERFARING
STJØRDAL • MERÅKER
MALVIK • SELBU • TYDAL
hyldmobegravelse.no

Her prøver ordføreren seg ved biljardbordet. Fra venstre: Ole Morten Balstad, Kolbjørn Uthus, Erik Rolseth, Christian Hafstad, Andreas Sørmo, Jørgen Aune, Lisbeth Sørflakne, Emma Eidem, Sandrine Lovise Rokstad Gartner, Mariann Stokke, Per Martin Elvedal Langås og Kjersti Bjørling Bakken.

Politikerne besøkte ungdomsklubben

Hver eneste onsdag i løpet av skoleåret tar Lisbeth Sørflakne og Kjersti Bjørling Bakken imot ungdomsskoleelever og andre ungdommer i alderen fra 14 år og opp til 19 til ungdomsklubb på menighetshuset. I slutten av mai var Selbus politikere invitert på besøk.

Ungdomsklubben i kjelleren på menighetshuset er blitt et svært populært møtested for både jenter og gutter i den aktuelle alderen, og Ingvild forteller at oppmøtet jevnt over er svært godt med fra 12 – 15 til mellom 30 og 40 hver onsdag.

Kan komme og gå når de vil

Da kommer mange rett fra skolen, men en del er også en tur hjem og får i seg mat. Her kan de komme og gå når de vil, og mange tar en time eller flere på ungdomsklubben før de for eksempel skal på trening eller musikkøvelse. Og klubben er åpen fra klokka to om ettermiddagen til klokka sju om kvelden.

Pizza, boller, milkshake osv...

Lisbeth og Kjersti steker pizza, mixer milkshake og baker boller, som de som er sultne kan kjøpe for en svært billig penge, i tillegg til andre godsaker. Og om ungdommene ønsker det, kan de også få ordne seg mat selv med det utstyret som finnes i klubben.

Mange aktiviteter, eller gjøre ingen ting

I ungdomsklubben er det ingen organiserte

aktiviteter, og de som er innom bestemmer selv hva de skal holde på med der. Mulighetene er mange. En kan spille biljard eller airhockey, bordtennis, smashball eller volleyball, kubb, playstation eller brettspill. En kan slappe av sammen med venner, eller kanskje ikke gjøre noen verdens ting, bare hygge seg. For i ungdomsklubben er det ingen voksne som bestemmer hva en skal holde på med. Selvsagt er det enkelte regler som må følges når så mange ungdommer kommer sammen, og det er tydelig at ungdommene slett ikke synes at reglene er vanskelige å følge. De har jo også vært med og bestemt reglene selv.

Besøk av Ole Morten, Per og Kolbjørn

Det var tre av Selbus politikere som tok mot invitasjonen og kom på ungdomsklubb på menighetshuset, både ordfører Ole Morten Balstad, Per Røsseth og Kolbjørn Uthus. Og alle tre ga uttrykk for at de fant klubben som et svært positivt tilbud til bygdas ungdommer i den aktuelle alderen.

Viktig supplement til organisert aktivitet

- Ikke minst er det positivt at ungdommene får et tilbud der ikke alt er organisert og tilrettelagt av voksne til enhver tid. Her kan de samles og gjøre aktiviteter ut fra sine egne premisser og hva de har lyst til å holde på med. Derfor er ungdomsklubben på menighetshuset svært viktig som et supplement til all den organiserte aktiviteten for ungdom som foregår ellers i Selbu, sier ordfører Ole Morten Balstad.

At konfirmantene syntes det var artig å danse, var ikke vanskelig å se. Fra venstre: Synne Lillebudal, Lars Rolseth, Maiken Reinås, Eivind Kulseth, Edel Hovde og Morten Kulseth.

Det er så artig å danse

Som avslutning på selve konfirmantåret ble det arrangert dansekurs for konfirmantene på menighetshuset. Det har også skjedd mange år tidligere, før koronapausen. Men like artig og trivelig var det denne gangen også.

I samarbeid med gammeldanslaget og trekkspillklubben ble det et par søkktrivelige timer på menighetshuset der konfirmantene svinga seg både i polka, vals og ringlender med forskjellige «turer», blant annet var det skikkelig driv i bytteringlenderen. Det var liv og latter hele tida, og om menighetsbladets lesere studerer ansiktsuttrykkene hos de unge danserne, så er det ikke til å ta feil av at konfirmantene syntes at dette var veldig artig.

Mange hadde ikke lyst å prøve

Utgangspunktet var høyst forskjellig hos konfirmantene, der mange gledet seg til dansinga,

mens adskillig mange slett ikke ga uttrykk for at de hadde lyst å prøve seg på dansegulvet. Men med Brynhild og Jo Kjetil Valli som danselærere, var det snart helt fullt på gulvet, og konfirmantene dansa så svetten rant i begge de to timene.

Bildene taler for seg

Vi skal ikke lage en større reportasje om konfirmantenes dansekurs på menighetshuset, men lar i stedet bildene vise stemningen og dansegleden hos femtenåringene. Og nå er ungdommene klare for å svinge seg i dansen når de skal på fest. Det er veldig bra.

Dans er livsglede

I tidligere tider var det fra kirkelig hold hevdet at dans er synd. Men det ble dansa mye i bibelfortellingene, og det er godt at kirken er kommet betydelig lenger i dag. For dans er i grunnen livsglede. Og det trenger vi, både unge og eldre.

Stor stemning og full konsentrasjon på dansegulvet. Fra venstre: Hannah Holten og Lars Rolseth, Karianne Borseth og Christian Hafstad.

Solveig Tørum lærer Per prest å danse ringlender. Det gikk strålende.

Føler at jeg endelig har

Jeg mistet aldri min barnetro, sier Hilde.

Hilde Guldseth fylte 50 år 19. mai. Hun hadde sine fem første leveår i Vikvarvet og vokste opp i Hommelvika. Hun ble døpt i Selbu kirke 6. august 1972. Den 26. juni 2022 ble hun ordinert til prest av biskop Herborg Finnset nettopp i Selbu kirke.

- Da jeg ble døpt i selbukirka en augustsøndag i 1972, hadde jeg på meg en alt for stor dåpskjole. Og det spesielle er at teksten på den dagen jeg nå ble ordinert til prest, var teksten om Jesus og barna, en tekst som leses ved hver eneste dåp i kirken. Der ber en om at barna må leve og vokse i troen. Så nå føler jeg at jeg endelig har vokst inn i dåpskjolen, sier Hilde.

Her døper Hilde sitt barnebarn, Ola.

Tore og Hilde er «ready for takeoff».

Mistet aldri min barnetro

Hun er slett ikke ny når det gjelder å ha sitt virke i kirken. Etter 15 år i helsevesenet, ble det ti år som det hun kaller «kirkepotet» i Selbu, først og fremst som menighetspedagog, men også en periode som kirkeverge. Og i tillegg var hun også kirketjener. - Jeg kan ikke huske at jeg på noe tidspunkt har vært ikke-troende, husker at vi ba aftenbønn i barndommen. Og jeg var alltid med på søndagsskolen. Mine besteforeldre, og i særdeleshet min bestemor, har vært viktige for min personlige tro. I Hommelvika gikk vi bare i kirka på julaften, og selv om min familie må betegnes som sekulær, så mistet jeg aldri min barnetro, sier Hilde.

Troen var privat, med drøm om å bli prest

Hun snakket veldig lite om sin tro, hadde ikke andre

vokst inn i dåpskjolen

kristne venner, og da hun som 16-åring begynte på Fredly folkehøgskole, ble hun for første gang kjent med andre kristne ungdommer. Men etter dette året lå troslivet i dvale. Hun ble gift, fikk barn og ble skilt, før hun så traff Tore. De forlovet seg og fikk barn før de giftet seg. Hun lærte sine barn å be aftenbønn og deltok på det som skjedde for barn i menigheten. Men ellers var hennes trosliv fortsatt en veldig privat greie. En vikarprest i Selbu startet en sommer opp med kveldsbønn i tårnfoten hver torsdag i noen uker, og her ble Hilde med. I 2004 ble hun syk, noe som førte med seg at det ble viktig for henne å bekjenne sin tro. Hun ble frisk, men ble sykmeldt noen år senere og fikk et opphold på Friskgården. Og for første gang sa hun høyt at hun drømte om å bli prest. Men at hun følte at hun var for gammel for det.

Ikke bra nok?

- Jeg trodde slett ikke at jeg var bra nok til å bli prest. Jeg hadde flere tatoveringer, jeg var veldig interessert i motorsykler og leste Isfolket og annet som blir kalt «husmorponografi». Og så har jeg vært full. Og når jeg oppsummerte alt dette, trodde jeg jo at jeg måtte ha vært mer ordentlig for å være prest. Men ikke minst når det gjelder dette, har Per inspirert meg. Han har heller ikke levd som en helgenfigur, og da har jeg tenkt at «kan han, så kan jeg», smiler Hilde.

Masteroppgave om Harry Potter

Så ble det prestestudium for Hilde. Studiet er 6-årig, men hun fikk godkjent ett og et halvt års studium til menighetspedagog i Volda. Dermed ble det studier i Tromsø i fire og et halvt år, noe hun valgte etter som studiet der var mer seminarbasert, så hun kunne studere en god del av tida hjemme i Selbu. Men et helt år var hun heltidsstudent i Tromsø og bodde på hybel der.

Hun valgte en spesiell masteroppgave der hun tok for seg «Harry Potter og ondskapen», bøker som hun mener har mange likhetstrekk med Bibelen, men som enkelte mener er djevelens verk. I dette arbeidet fikk hun god hjelp av Per prest, forteller hun.

Praksis i Lånke og Tromsø fengsel, Selbu og Namdalen

I motsetning til tidligere er den praktiske delen av prestestudiet nå lagt inn som en del av studiet, og Hilde har hatt praksis i Lånke menighet, i Tromsø fengsel, og nå i vår i fem uker i Namdalen. Dessuten jobbet hun i ett år som prestevikar i halv stilling i Selbu.

Og nå er hun altså ferdig utdannet prest med jobb som prostiprest i Stjørdal prosti der hun i

utgangspunktet skal jobbe i Selbu i fire av ukens fem virkedager. Hun mente ikke at hun skulle være prest i Selbu, og hun og Tore snakket om å leie hus på andre sida av Selbuskogen. Hun trodde det ville bli vanskelig å jobbe her, at det ble for nært. Men etter hvert fant hun ut at det var bare fordeler med Selbu. For her kjenner hun folket og har lokalkunnskapen.

- Selbyggene har alltid tatt godt i mot meg, og jeg føler at det er godt å være prest her. Kanskje skal jeg prøve et annet sted en periode, men det blir nok i hovedsak Selbu for meg, sier Hilde. Hun påpeker også fordelene ved at det ikke er prestemangel i Stjørdal prosti, der alle stillinger er besatt.

- Da var det verre da jeg hadde praksis i Namdalen der det er ekstrem prestemangel og enorme avstander. I de ukene jeg var der, hadde jeg ti begravelser, seks gudstjenester, og konfirmanttimer i tillegg.

Tore med på laget

Når hun skal takke noen for at det har gått an å fullføre prestestudiet i godt voksen alder, går takken først og fremst til ektemann Tore.

- Han har vært positiv hele tida, og jeg hadde ikke klart dette uten at han var med på laget. Nå klarte jo ungene seg selv, men Tore forsørget meg disse årene, sier hun.

Kirken skal ha rom for alle

Hvilke tanker gjør så Hilde seg om den tjenesten hun nå går inn i?

- Jeg ønsker at kirketerskelen skal være lav, at det skal være rom for alle i kirken. Det er god oppslutning om kirken i bygda, og folk er her flinke til å bruke kirken – når de har en grunn for det, ikke minst i bryllup, barnedåp, konfirmasjoner og begravelser. Jesus sa: Døm ikke! Og det er ikke presten eller menighetsrådet som skal dømme, for kirken skal ta i mot alle med det livet de har levd. Alle har vi gjort og sagt noe som vi ikke er så stolte av, men Gud vil ha mangfoldet, mennesker i alle fasonger og med ulike legninger, sier Hilde.

Bestemor ville ha vært stolt

Da Hilde ble ordinert til prest i Selbu kirke 26. juni, var det en person hun savnet mer enn alle andre, bestemor Synnøve Guldseth.

- Da min kjære bestemor fikk oppleve at jeg ble ansatt som menighetspedagog, var hun veldig stolt og glad. Hun døde dessverre i 2010, men jeg vet at hun ville ha vært sprekkferdig av stolthet om hun hadde sett meg denne dagen. Trygg i min tro, og akkurat på riktig plass, sier Hilde med et stort smil.

Hilde og Per, gode kolleger som passer godt sammen.

- Jeg er så glad for at Hilde skal jobbe fast her

-Ingen ting er bedre for menigheten enn at Hilde nå begynner i fast stilling som prest her i bygda. Det vil fungere som en vitamininnsprøytning for menighetslivet, sier Per prest til menighetsbladet.

Men det var ingen selvfølge at Hilde skulle ha Selbu som fast utgangspunkt for sin prestegjerning. Hun er ansatt som prostiprest med blant annet tjeneste her i bygda, men tidligere prostiprester har hatt Stjørdal som utgangspunkt. Og planen var at Hilde skulle jobbe tre dager i uka i Selbu og to på Stjørdal.

Fire dager i Selbu, en på Stjørdal

Men Per foreslo da overfor prosten at Hilde skulle ha fire dager i Selbu, mens både hun og han skulle ta en dag i uka i Stjørdal. Det ble godkjent, og dermed blir både han og Hilde her fire dager i uka og en dag på andre sida av Selbuskogen.

Kan ta ansvar og tenke sammen med staben

- Jeg er svært glad for at vi fikk godkjent denne ordningen, og dermed kan Hilde bli med fullt ut og ta ansvar og tenke sammen med resten av kirkestaben her om hvilken kurs vi skal ha i arbeidet framover. Jeg skal innrømme at om de tidligere prostiprestene har vært svært flinke, og greie å samarbeide med, så

har det vært nødvendig med mer tilrettelegging når de ikke har hatt sitt faste arbeidssted her. Det blir enklere nå, sier Per.

Har hatt de fleste stillinger

Det er jo ellers mange andre årsaker til at Per prest er så glad for at akkurat Hilde skal begynne å jobbe her når hun nå har fullført presteutdannelsen. Han påpeker at hun har hatt nesten alle tenkelige stillinger i kirkestaben, bortsett fra som kirkegårdsarbeider og organist, blant annet som kirkeverge, kirketjener, menighetspedagog og prestevikar. Så hun kjenner menigheten og arbeidet her både ut og inn. Hun har jo i forbindelse med presteutdanningen praktisert som prestevikar i dalføret og har forrettet både gudstjenester og begravelser.

Kjenner folket og bygda

- Hun er kreativ, fleksibel og løsningsorientert, er en glimrende historieforteller og har dessuten veldig godt lag med ungdommen. Og så hører hun jo til her i bygda og kjenner folket og bygda. Dessuten er hun svært samarbeidsvillig og samarbeider godt med alle i kirkestaben. At hun er hakket mer teologisk konservativ enn meg, som nok enkelte synes er litt for liberal, tror jeg også er veldig bra for menigheten, sier soknepresten.

Alle disse var med og skapte ei fin ramme om gudstjenesten. Foran fra venstre: Ingrid Borseth Saasen, Kari Hegge, Hilde Guldseth, Herborg Finnset og Anne Lise Galtung Risan. I midten: Per Kvalvaag, Kristine Setran, Inger Kari Høyem, Gudrun Marie Fuglem, Jovna Z Dunfjell og Haldor Hoem. Bak: Dagfinn Slungård, Jon Henrik Gulbrandsen, Nikolai Valli, John Harald Uthus, Helmer Gullbrekken, Johan Bakken og Sondre Borseth.

Folkekirken på sitt beste da Hilde ble ordinert

Det var en stor dag, en spesiell dag og en historisk dag da Hilde Guldseth ble ordinert til prest i Selbu kirke. Det var andre gangen siden kirken ble bygd for 850 år siden, at det var presteordinasjon her.

Hilde ble ordinert til sin tjeneste av biskop Herborg Finnset i en fin seremoni der biskopen blant annet ble assistert av to proster, to sokneprester og lederne i menighetsrådene i Selbu og Tydal. Både lekfolk og teologer var tekstlesere, og ungdommene i gammeldansorkesteret Vællis spilte både Drømmen om Elin og Brunkullans vals i gudstjenesten. Det var nattverd med svært mange nattverdsgjester, lystenning og ofring, slik det gjøres i Selbu, og det var solosang og allsang.

Plass til alle

Det er ingen tvil om at Hilde Guldseth som prest representerer folkekirken, ei kirke der det er plass til alle, uansett bakgrunn, levd liv eller legning. Og selve ordinasjongudstjenesten viste nettopp folkekirken på sitt beste, den kirken som Hilde ønsker å være representant for, ei kirke som står nær menneskene i alle livets faser og situasjoner. Akkurat det var også hovedtråden i Hildes meget gode og forståelige preken fra prekestolen i Selbu kirke.

Gode ord, hilsninger og blomster

Etter gudstjenesten var det festlig samvær på menighetshuset der Selbus nye prest fikk blomster, gode ord, hilsninger og blomster fra menighetsrådene

i Selbu og Tydal, fra Per prest, fra den tidligere prosten og den nåværende prosten, fra Selbu Kr.F, og fra ei venninne. På menighetshuset var det også nydelig sang av kulturskoleelevene Ane Aas og Ronja Nypan Kallar.

Lille Hildes kveldsbønn

Hildes mamma, Helen Guldseth, hadde sydd stolaene til Hilde i de fire liturgiske fargene, og hun fortalte blant annet under kirkekaffen på menighetshuset, at da Hilde var lita, ba hun alltid følgende kveldsbønn:

- Kjære Gud, jeg har det godt, takk for alt som jeg har fått. Du er god, du holder av meg, kjære Gud, gå aldri fra meg. Pass på liten og på stor. Gud bevare far og mor, lille Hilde, bestemor og bestefar, onkel Ola og Solan Gundersen(katta). Og ofte tok hun også med alle naboene på Jitvaet, og Gunnar Barosen. For lille Hilde ville at alle skulle være med. Slik tenker hun også om kirken i dag, folkekirken.

Hildes mamma, Helen Guldseth, har sydd stolaene som Hilde skal bruke som prest, i de fire liturgiske fargene, og Hildes nærmeste familie overrakte disse stolaene til henne. Fra venstre: Helen Guldseth, Hildes datter, Marthe, søster Tina, med sin datter, Ingrid, Hildes ektemann, Tore, og sønnen Even.

Alle selbukonfirmantene samlet i et flott avslutningsnummer.

«Venna for livet»

Prosjektgudstjenestene har i mange år vært høydepunkter i konfirmantåret i Selbu og Tydal, både for konfirmantene selv, og for foreldre, slektninger og venner. Dette er gudstjenester der konfirmantene selv gir innhold til gudstjenesten ut fra sitt ungdommelige ståsted.

I de to koronaårene var det ikke mulig å gjennomføre disse gudstjenestene som vanlig, men de ble streamet slik at folk kunne få med seg alt i sitt eget hjem. I år var det så igjen klart for prosjektgudstjenester med menigheten til stede både i Selbu og Tydal.

Grupper med ulike oppgaver

Det store konfirmantkullet i Selbu dette året hadde valgt «vennskap» som tema for sin gudstjeneste, der de var delt inn i grupper som hadde ulike oppgaver. Ei gruppe laget bibeldrama i stedet for skriftlesninger, mens ei anna gruppe framførte et nåtidsdrama om dagens tema i stedet for prekenen. To kreativgrupper hadde laget presteskjerf og alterbilde, og prestegruppa skrev bønner og ledet det hele, ikke minst et «kjærlighetsmåltid» i stedet for nattverd. Ei mann- og kvinnesterk musikkgruppe erstattet organisten og stod for sang og bandmusikk, mens ei praktikergruppe nesten gjorde kirketjeneren overflødig. Her fikk vi se hvordan vennskap mellom mennesker kan arte seg, hvor vanskelig det også kan være, og hvor viktig det er.

«Jeg vil gi dere hvile» - og rosa gelefisk

Så var da spørsmålet hvordan Jesus kan være vår

usynlige venn her og nå når han sier: «Kom til meg, alle dere som strever og har tungt å bære. Jeg vil gi dere hvile». Og i tillegg fikk alle rosa gelefisk i kjærlighetsmåltidet. Også det var meningsfylt. Den første prosjektgudstjenesten etter koronaen ble nemlig ei fin, glad og ungdommelig gudstjeneste som viste betydningen av nærhet og vennskap mellom menneskene.

Tre av «prestene» på prosjektgudstjenesten i Selbu. Fra venstre: Andreas Sørmo, Mia Jønland og Thea Sofie Engmo. Bak skimter vi Synne Lillebudal og Signe Olsen Stokke.

Nåtidsdrama om vennskap. Fra venstre: Milla Hammerhaug, Amalie Hjeldnes, Thea Sofie Engmo, Kristina Nypan Kallar, Tor Magnus Lilletrøen, Synne Lillebudal, Eivind Kulseth og Leander Nesvold.

- Det er mest fest når vi er sammen, synger Felicia Svelmo, Elin Græsli, Kjersti Græsli, Luna Emilie Valli, Thomas Garberg Iversen og Emil Heim Halvorsen.

«Mest fest»

Årets åtte tydalskonfirmanter hadde valgt å lage sin egen prosjektgudstjeneste i hjemmekirka på Aune. Det innebar mye arbeid på hver konfirmant, men dette taklet tydalingene aldeles utmerket.

Innsatsen var på topp både i skuespill, sang og egenregisserte sceneshow med dans, foruten et ganske spesielt ukulele nummer.

Rai, Rai og rødvin

Temaet som tydalskonfirmanterne hadde valgt, var intet mindre enn «fest», og dermed var det klart at kveldens åpningslåt måtte bli DDEs Rai, Rai, og at bibelteksten måtte bli om bryllupet i Kana. Og ganske riktig: Vannet som ble øst opp i mugger fra døpefonten, forvandlet seg brått til den fineste rødvin

– med litt hjelp av to klyper indisk matfargepulver.

MOT

Gudstjenesten var også knyttet opp til skolens Mot-opplegg, som handler om å sette grenser, ta egne valg og stå i mot press, som for eksempel drikkepress. Og en sang fra Jesus-trubaduren Tore Tomassen slo spesielt godt an i konfirmantgruppa der de i finalen før Ei-menn stod arm i arm og sang: «Noen drømmer om å bli penest – kulest – flinkest – best. Men det er mest fest når vi er sammen».

Slik var det, og er det, å være ung

Det var ei utrolig livlig, festlig og ungdommelig prosjektgudstjeneste som de åtte konfirmanter i Tydal her hadde skapt sammen. Den ga mening, den viste viktige holdninger, og den fikk oss gamlinger til å huske hvordan det var å være ung.

Her er vann blitt til vin i bryllupet i Kana. Fra venstre: Luna Emilie Valli, Elin Græsli, Felicia Svelmo, Thomas Garberg Iversen og Jon Anders Dyrhaug.

Tre prester, inkludert Per, og kirketjeneren som ringte med kirkeklokkene. Fra venstre: Felicia Svelmo, Per Kvalvaag, Jon Anders Dyrhaug og Luna Emilie Valli.

Høstens konfirmantjubiläum

Til deg som er født i 1957: Du ble konfirmert i 1972 og er dermed 50-årskonfirmant i år.

På tidlig høsten inviterer menighetene til feiring med gudstjeneste, middag og samvær. Nedenfor finner du navnelistene fra kirkeboka. Noen har riktignok skiftet navn siden den gang, mens andre er falt fra.

50-års konfirmanter i Selbu: Søndag 28. august arrangerer menigheten gudstjeneste kl. 11.00 med påfølgende festmiddag og sosialt samvær på menighetshuset. Det er dannet en komité som vil bidra i planleggingen. Arrangementet koster kr 300,- pr person. Påmelding skjer til Kirkestua tlf. 73 81 69 00.

Konfirmanter 4. juni 1972 Selbu kirke

Anders Stokke, Bjørn Malvin Uthus, Bjørn Roger Guldseth, Gunnar Helge Guldseth, Haldor Hoem, Jarle Overvik, John Hårstad, Odd Jarle Lien, Ola Kulset, Olav Kyllø, Olav Langseth, Ove Martin Sandøy, Paul Petter Uglem, Per Ingolf Uglem, Per Ove Trondsetås, Per Palmer Langset, Rolf Ødegård, Rolf Torbjørn Hammer, Terje Mebust, Thomas Jørgen Baardsgaard, Tor Overvik, Trond Morten Rønsberg, Bjørg Janne Svenkerud, Edel Oline Viken, Else Jorunn Kulseth, Hanna Margrete Storflor, Ingegjerd Eriksen, Ingunn Guldseth, Janne Tove Mosleth, Kristin Guldseth, Ruth Heidi Kulseth, Wenche Andersen

Konfirmanter 11. juni 1972 Selbu kirke

Terje Andersen, Bjørn Eidem, Per Modulf Furan, Gunnar Arnulf Garberg, Arild Hegge, Dagfinn Hårstad, Nils Kjøsnes, Jostein Kulset, Oddstein Rygg, Haldor Sesseng, Jan Skevik, Anne Breistrand, Ingrid Louise Blom Berg, Kjellfrid Eidem, Anna Hårstad, Ingunn Hårstad, Lisbeth Inghild Hårstad, Turid Kvellø, Kari Morset, Anne Jorunn Rolseth, Unni Stageberg, Signy Karin Sørflakne

Konfirmanter 18. juni 1972 Selbustrand kirke

Asbjørn Leikvold, Bjørn Tore Renå, Per Einar Sesseng, Arnt Viktor Harila, Kari Eide, Aud Irene Fuglem, Unni Synnøve Fuglem, Turid Hegseth, Gunn Tove Moen, Marit Overvik, Sigrid Setsaas, Mimmi Solem, Ingrid Wold

50-års konfirmanter i Tydal: Konfirmantjubilæet i Tydal feires søndag 18. september, med gudstjeneste i Tydal kirke kl. 11.00 og påfølgende festsamvær. Det blir lagt ut informasjon om arrangementet på hjemmesiden www.tydalmenighet.no

Konfirmanter 25. juni 1972 Tydal kirke: Magnar Aftret, Odd Einar Berggård, Ole Ingebrigt Dyrhaug, Odd Græsli, Per Gustav Hilmo, Geir Horndalen, Idar Johnny Kjøsnes, Olav Kåre Lien, Bård Ole Rolseth, Svein Unsgård, Roar Øverås, Atle Aas, Marit Aune, Berit Kristin Kirkvold, Wigdis Kjøsnes, Astrid Paulsby, Ingebjørg Rønning, Anne Mari Unsgård, Ragnhild Østby, Eva Mari Østbyhaug, Sonja Aasberg

Selbu Gravferdsbyrå

Innehv. Bjørg Alsethaug
7080 Selbu

Neadalførets lokale byrå

Bjørg tlf. 918 88 122

Svein tlf. 472 95 421

Jorunn tlf. 957 38 556

SELBU TRYKK

Mer enn et trykkeri

ARBEIDS-
MARKED

DESIGN

TRYKKERI

VASKERI

GJELBAKKEN 10,
7580 Selbu
www.selbutrykk.no
post@selbutrykk.no
73 81 04 80

Gaver til menighetsbladet

konto 4285.07.93071

Ivar Jensen 200,- Ester Rønning 200,- Kristin og Torbjørn Wekre 300,- Mildrid og Ola Stamnes 200,- Ingrid Velve 200,- Grete og Audun Græsli 300,- Edgar Aas 300,- Hjørdis og Hallstein Engan 200,- Tove og Jens Arne Kvello 200,- Aud Irene Fremo og Egil Arne Eidem 200,- Eivind Østbyhaug 200,- Unni Ingebrigtsen 200,- Hilde Bjørngaard og Pål Steinar Flakne 200,- Kirsten Størseth 300,- Audhild og Arne Warmdal 200,- Brit og Trygve Aamelfot 200,- Liv Marit og Rudolf Lorentzen 200,- Mari og Oddbjørn Sesseng 300,- Gudny Hilmo 200,- Else og Svein Lange 200,- Inger Olaug Kristiansen 200,- Johanna og Inge Tuset 200,- Laila og Tomas Marstad 200,- Gunn Marit Bondahl 400,- Borghild og Børge Hanssen 200,- Jenny Flønæs 250,- May-Britt og Kristen Garberg 300,- Inger og Svein Sørli 250,- Maj Ingunn og Kjell Joar Stuberg 500,- Lis og Karl Nygård 500,- Inger Aune 200,- Jenny Uglemsmo 200,- Grete Kulset Valstad og Bjørn Otto Valstad 300,- Anne Mari og Leif Arne Aashaug 200,- Inger Marie og Harald Melby 300,- Aud Helen Uglemsmo 200,- Ola Morten Eidem 150,- Gunhild Alsethaug 200,- Stig og Marit Sissel Alsethaug 500,- Ane Jorunn Trondsetås 200,- Jorun Kjøsnes 200,- Laila og Svend Eggen 200,- Anna og Ole Einar Aashaug 200,- Gunn Leikvoll 200,- Kåre Hilmo 300,- Solrunn og Ingebrigt Kulset 200,- Ragnhild Kjøsnes 200,- Odlaug Viken 200,- Ane Stai 200,- Sigrid Juul Røset 200,- Turid Kvello og Olav Kyllø 300,- Tove Stageberg og Ove Gjærevold 200,- Inga Margrete Wennberg 300,- Solveig og Kolbein Stene 200,- Tord Holten 200,- Odd Gunnar Voldset 200,- Kari Slungård 200,- Astri Tømmeråsmo 500,- Inger-Kari Høyem 300,- Anny og Per Magne Siraas 200,- Eva og Dagfinn Ekker 200,- Oddlaug Flønæs 250,- Signe Nykkelmo 100,- Beret og Peder Krogstadmo 200,- Aase Uthus 200,- Kari og John Rolseth 300,- Ingeborg og Eirik Einum 200,- Bodil Eggen 200,- Nelfrid og Ola Engan 200,- Inger Helene Jørgensen 300,- Mary og Tormod Sæther 300,- Per Inge Bjørling 100,- Haldis Balstad 200,- Paula og Trond Kåre Langseth 300,- Sigmund og Inga Balstad 300,- Elisabeth Unsgård 200,- Hallfrid og Helge Guldseth 200,- Turid og Per Bjarne Skogan 300,- Bodil Wærness 200,- Mari og Narve Rognebakke 350,- Jon Olav Rognebakke 150,- Aslaug og Tor Korsvold 200,- John J. Stamnæs 200,- Gro Einrem Volseth og Bjarne Volseth 200,- Magne og Klara Balstad 200,- Jorunn Evjen Kallar 200,- Eldbjørg Nytrø 200,- Reidun og Ola L. Aune 300,- Anne-Karin Brandsfjell 200,- Bodil og Olav Korsvold 200,- Kjellrun og Helge Græsli 200,- Bjørn Berggård 200,- Gry Fossum og Johan Nydal 300,- Solveig Kulsetås 200,- Margit Simonsen 200,- Eldbjørg S. Horven 150,- Ivar Jensen 200,- Oddrun og Per Inge Nordaune 250,- Nanne og Arvid Renå 200,- Inger Marie Kjeldstad og Per Otnes 200,- Solveig Kari Slind 200,- Vigdis Uglemsmo 150,- Karin Seim og Øyalf Endresen 200,- Klara og Ingolf Rønning 200,- Mari og Asbjørn Opphaug 200,- Kari og Olav Håbjørg 200,- Mildrid og Ola Fuglem 200,- Thiamjan og Ragnar Stokke 200,- Anne-Grethe og Gunnar Møllenhuis 300,- Ingunn og Lars Græsli 200,- Turid og Kjell Kulsetås 300,- Svein Ivar Marstad 200,- Ståle Aasgaard 300,- Karin Sandsæter 200,- Anne Marie og Bjørn Lundgren 200,- Magne Eidem 200,- Solveig Hårstad 200,- Karen og Arvid Magnar Græsli 100,- Ola L. Rolseth 200,- Jorid Uthus 200,- Ingrid og Bjarne Grøtte 200,- Borghild og Kåre Garberg 200,- Jostein Gullbrekken 200,- Solbjørg Lunnan 200,- Marit og Jostein Aftret 200,- Jon R. Nessmo 300,- Gjertrud Kvello 150,- Bersvend Græsli 200,- Karen Fuglem 200,- Eli og Arvid Ulseth 200,- Kjellrun Lillestokke 200,- Aud og Ivar Kulseth 300,- Brit Helen Velve Frøseth 200,- Odd Marstad 200,- Inge Jønland 200,- Else og Olav Bergehaug 400,- Inger Jørgenson 200,- Leif Flønæs 200,- Victoria Svelmoe 200,- Aud og Ivar Kulseth 300,- Inge Bjerken 200,- Kari og Alf Nykkelmo 200,- Tordis og Per Jensen 200,- Tori og Einar Aas 300,- Anonym 200,- Bjørg og John O. Evjen 200,- Hjørdis og Gunnar Sesseng 200,- Grete og Jostein Lien 250,- Asbjørn Græsli 200,- Inge Johan Høiby 200,- Anne Mari Aftret 300,- Gurine Mebust 500,- Gudrun og Ole Johan Vold 200,- Gerd og Sverre Lunden 200,- Valborg Reitan 200,- Inger Else og Per Olav Velve 200,- Olav Græsli 200,- Anne og Svein H. Jenssen 300,- Oddvar og Edel Raaen 200,- Brit Uni Kjøsnes og Ingar Gullbrekken 200,- Dagny Randi og Frank Guldseth 200,- Astrid Johnsen 200,- Jorid og Ola Einar Fuglem 300,- Rigmor og Magne Warmdal 200,- Hilde Gullbrekken Seglem og Finn Seglem 600,- Helen Guldseth 200,- Karin Kjøsnes 200,- Ole Kristian Røset 100,- Aud Grete Mebust Hepsø 100,- Kari og Arild Hegge 500,- Aud-Helga og Ola Dyrdal 200,- Kristian Stokke 300,- Mari-Anne Myklebust 200,- Sigrid Overvik 200,- Annbjørg Stokke 200,- Steinar Græsli 200,- Kristine og Olav Reitan 200,- Mary Siim 200,- Eli og Hans Olav Sørensen 400,- Kåre Høgli 200,- Tor Arvid Borseth 200,- Hjørdis Sandvik 200,- Ingeborg Sofie Leistad 200,- Brynjulf Kværnmo 500,- Laila og Tomas Marstad 200,- Anonym 200,- Selbu menighet 2324,-

Takk!

Vi gjør oppmerksom på at ved betaling med giro må feltet betalt av fylles ut med navn. Hvis ikke føres det som anonym gave.

Slekters Gang

SELBU

Døpte

23.01.22 Ada Hammer
23.01.22 Ola Flakne Hanssen
23.01.22 Selje Huke
23.01.22 Amalie Fuglem Husdal
20.02.22 Sivert Nissestad Eggen
20.02.22 Magnus Moen Furan
20.02.22 Kristine Klegseth Røsseth
20.03.22 Hedda Haarstad
20.03.22 Eira Kyllø
10.04.22 Brian Kyllø (7)
10.04.22 Jacob Fremo Ødegård (5)
10.04.22 Iben Ødegård (4)
01.05.22 Erika Dyrdal (6)
01.05.22 Iver Moslet Eidem (8)
01.05.22 John Magnus Kulseth Emstad (9)
01.05.22 Luna Mogård Guldseth (3)
01.05.22 Jon Gussiås Hofsmo (1)

Gravlagte

03.12.21 Gudrun Johanne Kyllø
08.12.21 Odd Balstad
22.12.21 Oddrun Kristine Stokke
22.12.21 Mikal Rønsberg
23.12.21 Olga Olsen
04.01.22 Bjarne Moslet
07.01.22 Øyvind Lurfald
13.01.22 Jon Alfred Stokke
14.01.22 John O. Nervik
04.02.22 Sigvart Vårum
22.02.22 Johan Bjarne Uthus
02.03.22 Per B. Stokke
09.03.22 Sigrun Guldseth
10.03.22 Jenny Pauline Flønæs
11.03.22 Borgny Anette Selboe
18.03.22 Jonny Kristiansen
25.03.22 Jan Birger Berg
12.04.22 Bjarne Mosleth
28.04.22 Aud Rygg
29.04.22 Bente Torill Sæther
10.05.22 Åge Erik Sandvold
13.05.22 Knut Joar Kulseth
19.05.22 Solveig Maria Bondahl
24.05.22 Nanny Mogård
27.05.22 Arne Sandvik
27.05.22 Hermod Borgersen

TYDAL

Døpte

07.04.22 Emil Benny Heim Halvorsen
17.05.22 Amelia Grace Sørle (2)
17.05.22 Maria Apple Punay Sørle

Gravlagte

22.12.21 Ruth Kari Berggård
01.02.22 Solveig Sesseng
22.03.22 John Opphaug
01.04.22 Bodil Gullaug Haarstad

1

2

Send oss gjerne bilder fra
dåp og bryllup for å bruke i
menighetsbladet til
kirken@selbu.kommune.no

3

4

5

6

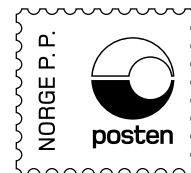
7

8

9

KIRKEKALENDER

JULI - DESEMBER

03.07. GUDSTJENESTE

Brekka Bygdetun kl. 11.00
ved Per Kvalvaag. r.
Selbu kirke kl. 14.00
ved Per Kvalvaag.

29.07. OLSOK-GUDSTJENESTE

Børdalen kirketomt kl. 18.00
ved Hilde Guldseth.

31.07. GUDSTJENESTE

Tydal kirke kl. 11.00
ved Hilde Guldseth.

07.08. PILEGRIMSANDAKT

etter vandring gjennom Skardøra
Stugudal kapell kl. 17.30
Salg av varmmat og saft.

14.08. GUDSTJENESTE

Selbu kirke kl. 11.00
ved Per Kvalvaag.

21.08. FRILUFTSGUDSTJENESTE

Kirkvollen kl. 11.00
ved Per Kvalvaag.

28.08. GUDSTJENESTE

Selbu kirke kl. 11.00
med 50-årskonfirmanter og presentasjon av
årets konfirmanter ved Per Kvalvaag.

18.09. GUDSTJENESTE

Tydal kirke kl. 11.00
med 50-årskonfirmanter og presentasjon av
årets konfirmanter ved Per Kvalvaag.

02.10. HØSTTAKKEFEST

Selbustrand kirke kl. 11.00
Gudstjeneste.

16.10. HØSTTAKKEFEST

Selbu kirke kl. 11.00
Familiegudstjeneste med utdeling av 4-årsbok.

23.10. HØSTTAKKEFEST

Tydal kirke kl. 11.00
Familiegudstjeneste ved Per Kvalvaag.
Utdeling av 4-, 5- og 6-årsbok.

23.10. GUDSTJENESTE

Selbu sykehjem kl. 16.00

31.10. MANDAG. HALLOWEEN I KIRKA

Selbu kirke kl. 17.00
Familiegudstjeneste med utdeling av 6-årsbok.

06.11. ALLEHELGENSDAG

Tydal kirke kl. 12.00
Gudstjeneste.
Selbu kirke kl. 16.00
Gudstjeneste.

13.11. MISJONSGUDSTJENESTE

Selbu kirke kl. 11.00.

27.11. GUDSTJENESTE

Selbu kirke kl. 11.00.

30.11. LYSVÅKEN-GUDSTJENESTE

Selbu kirke kl. 18.00
Familiegudstjeneste.
LysVåken-barna deltar.

04.12. DÅPSGUDSTJENESTE

Selbu kirke kl. 15.00

04.12. LYSMESSE

Selbu kirke kl. 18.00
ved konfirmantene og Per Kvalvaag.

Med forbehold om endringer – se Selbyggen